

КОЖНА ДИТИНА

МАЄ ПРАВО НА БЕЗПЕКУ

ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

Л.А. ШКРЕБТІЄНКО

ВИХОВАННЯ – (ховати, берегти)

ВОСПИТАНИЕ – (вигодовувати)

EDUCATE – (вести)

❖ **НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ:**

- Закон України «Про правові засади цивільного захисту»
- Закон України «Про цивільну оборону України»
- Закон України «Про охорону праці»
- Закон України «Про охорону дитинства»
- Закон України «Про захист населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру»
- Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про дошкільний навчальний заклад» від 12.03.2003р. № 305
- Закон України «Про дошкільну освіту»

«Дошкільний навчальний заклад:

- створює безпечні та нешкідливі умови розвитку, виховання та навчання дітей, режим роботи, умови для фізичного розвитку та зміцнення здоров'я відповідно до санітарно-гігієнічних вимог та забезпечує їх дотримання;
- формує у дітей гігієнічні навички та основи здорового способу життя, норми безпечної поведінки;
- сприяє збереженню та зміцненню здоров'я, розумовому, психологічному й фізичному розвитку дітей».

Стаття 11 Закону України «Про дошкільну освіту»

◆ **В освітній лінії «Особистість дитини»
Базового компоненту дошкільної освіти
виокремлено номінацію «Безпека життєдіяльності»,
в якій передбачено такі результати навчання:**

- диференціює поняття «безпечне» і «небезпечне», усвідомлює важливість безпеки життєдіяльності (власної та інших людей)
- знає правила безпечного перебування вдома, у дошкільному закладі, на вулиці, на воді, на льоду, на ігровому, спортивному майданчиках
- орієнтується у правилах
поводження з незнайомими предметами та речовинами;
пожежної та електробезпеки;
користування транспортом;
в основних знаках дорожнього руху
- знає та може скористатися номерами телефонів основних служб допомоги (пожежної, медичної, міліції)
- знає до кого можна звернутись у критичній ситуації
- володіє навичками безпечної поведінки в разі проявів агресивності з боку однолітків або дорослих

ЧИННИКИ, ЯКІ НАЙЧАСТІШЕ СТАНОВЛЯТЬ НЕБЕЗПЕКУ ДЛЯ ДІТЕЙ

◆ **ОСНОВНІ НАПРЯМИ РОБОТИ :**

створення належних умов для безпечної життєдіяльності;

формування елементарної життєвої компетенції з питань безпеки;

виховання основ безпечної поведінки у дітей;

виховання культури безпеки у дорослих, відповідального ставлення до життя та здоров'я малят.

Що ж має враховувати педагог?

1. Робота з навчання дітей безпечної поведінки не має обмежуватися лише навчанням дітей норм та правил поведінки. Їх треба також навчати обачності, вмінню орієнтуватися та швидко реагувати в екстремальних ситуаціях.
2. Максимальний ефект досягається, якщо навчально-виховна робота ведеться одночасно в трьох напрямках: дитсадок – діти – батьки.
3. Слід враховувати особливості дитячої психіки, її підвищену вразливість. Тому неприпустимим є застосування так званої «шокової» терапії з акцентуванням на страшних наслідках пожеж, повеней тощо. Такий підхід може травмувати психіку дитини, призвести до стресів, тривог, фобій, страхів і навіть стійких неврозів.
4. Важливе значення має і психологічна готовність дітей до сприйняття відповідної інформації про небезпеку та до практичних дій у надзвичайних ситуаціях. Працюючи з дошкільнятами, важливо враховувати властиві їм «вікові» страхи, спричинені високою емоційністю, малим життєвим досвідом та багатою уявою дітей. Поглиблюючи знання дітей про навколишнє, ми формуватимемо в них готовність до ситуацій, в яких вони можуть опинитися. Якщо життєва ситуація не містить в собі елементів несподіванки і зрозуміла малюкові, безпідставні страхи не виникатимуть.

**ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ
ОСВІТНЬО-ВИХОВНОЇ РОБОТИ
З ДІТЬМИ:**

систематичності

урахування умов проживання

інтеграції

взаємодії дитсадка і сім'ї

**ЖИТТЯ У КОЖНОГО ЄДИНЕ
І НЕПОВТОРНЕ, ЛИШ ОДНЕ!
І ТИ У СВІТІ ЦІМ ЛЮДИНА
І ХАЙ БІДА ТЕБЕ МИНЕ!**

